

Sygn. akt II Ka 116/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jerzy Kozaczuk
Protokolant:	st.sekr.sądowy Marzena Głuchowska

po rozpoznaniu w dniu 24 marca 2016 r.

sprawy **L. B.**

obwinionego o wykroczenie z art. 96 §3 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Garwolinie

z dnia 8 września 2015 r. sygn. akt II W 1211/14

zaskarżony wyrok uchyla i postępowanie w stosunku do L. B. na zasadzie art. 45§1 kw i art. 5§1 pkt 4 kpw z powodu przedawnienia karalności wykroczenia umarza; stwierdza, że wydatki postępowania w sprawie ponosi Skarb Państwa.

Sygn.. akt II Ka 116/16

UZASADNIENIE

L. B. został obwiniony o to, że : w dniu 4.12.2013 r. , jako właściciel (użytkownik) pojazdu wbrew obowiązkowi nie udzielił SM w S. odpowiedzi, kto w miejscowości S., ul. (...) (dk (...)) w dniu 13.09.2013 r. o godz. 09:52:16 kierował pojazdem o nr rej. (...), którym popełniono wykroczenie w ruchu drogowym lub komu powierzył wskazany pojazd do użytkowania,

tj. **o wykroczenie z art. 96§3 kw.**

Sąd Rejonowy w Garwolinie wyrokiem z dnia 8 września 2015 r. uznał obwinionego L. B. za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu, i za ten czyn wymierzył mu karę 100 zł grzywny. Obciążył obwinionego kosztami postępowania.

Apelację od tego wyroku wniósł obwiniony, który na podstawie art. 103§2 kpw zaskarżył wyrok w całości. Na podstawie art. 427§1 i 2 w zw. z art. 437§2 kpk w zw. z art. 104§1 pkt 7 kpw w zw. z art. 109§2 kpw wyrokowi zarzucił:

1. rażąco naruszenie prawa procesowego, a mianowicie art. 5§1 pkt 4 kpw w zw. z art. 45§1 kw polegającego na ukaraniu L. B. za popełnienie wykroczenia stypizowanego w art. 96§3 kw, pomimo istnienia negatywnej przesłanki procesowej w postaci przedawnienia karalności;

2. rażące naruszenie prawa procesowego, a mianowicie art. 5§1 pkt 9 kpw w zw. z art. 17§3 kpw w zw. z art. 129b ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2016 r. w zw. z art. 2 kw polegającego na ukaraniu L. B. za popełnienie wykroczenia stypizowanego w art. 96§3 kw, pomimo istnienia negatywnej przesłanki procesowej w postaci braku skargi uprawnionego oskarżyciela, co stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą określoną w art. 104§1 pkt 7 kpw.

Podnosząc powyższe zarzuty skarżący wniósł o uchylenie wyroku i umorzenie postępowania

Na rozprawę odwoławczą strony nie stawily się, będąc o jej terminie zawiadomione prawidłowo.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Sąd Odwoławczy po zapoznaniu się z aktami przedmiotowej sprawy stwierdził, że zachodzi bezwzględna przesłanka do uchylenia wyroku, z art. 5§1 pkt 4 kpw, bowiem nastąpiło przedawnienie karalności wykroczenia zarzuconego L. B., co zostało zarzucone w zarzucie II apelacji.

Z treści art. 45§1 kw wynika, iż „karalność wykroczenia ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok. Jeżeli zaś w tym czasie wszczęto postępowanie, karalność wykroczenia ustaje z upływem dwóch lat od popełnienia czynu”. Zważywszy na powyższe Sąd Odwoławczy nie bada więc już zasadności wszystkich podniesionych w apelacji zarzutów, bowiem pierwszeństwo do rozważenia ma stwierdzenie, czy zachodzą bezwzględne przesłanki odwoławcze, czy też nie.

Czyn zarzucony obwinionemu miał miejsce w dniu 4 grudnia 2013 roku. Tak więc w momencie orzekania przez Sąd Odwoławczy upłynęły już 2 lata od jego popełnienia.

W tej sytuacji Sąd Okręgowy zobowiązany był zaskarżony wyrok uchylić i na podstawie art. 45§1 kw oraz art. 5§1 pkt 4 kpw postępowanie wobec L. B. umorzyć wobec przedawnienia karalności wyżej wskazanego wykroczenia.

Z tych też względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 437§1 i 2 kpk w zw. z art. 109§2 kpw oraz na podstawie art. 118§2 kpw orzekł jak w wyroku.